SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

SVENSKA RIDSPORTFÖRBUNDET
Disciplinnämnden (DIN)
Ärende nr 2025-9
Protokoll upprättat 2025-12-12, beslut per capsulam

Ledamöter deltagande i beslutet: Krister Malmsten (ordförande), Anna Björklund (vice ordförande), Tundi Andersson, Emma Hellman, Jenny Johansson, Helena Karlsson, Jörgen Larsson, Anna Thorstenson (referent), Hans-Anders Odh. Enhälligt.

Saken
Påstådd diskriminering

Beslut
att meddelas 2025-12-16:

Disciplinnämnden lämnar anmälan utan bifall.

Bakgrund
Anmälaren deltog i riksmästerskap i dressyr och paradressyr hos Vara HK 28 september 2025. Anmälaren är pararyttare med giltigt medicinskt kort och tävlar i grad 2. Hen angav i anmälan att hen är pararyttare, men visade inte upp det medicinska kortet vare sig för överdomaren (ÖD) eller i sekretariatet innan tävlingstillfället.

Efter ritten frågade anmälaren om överdomaren ÖD meddelat domaren om hens medicinska kort. ÖD svarade att det hade hen inte gjort, eftersom anmälaren inte visat överdomaren sitt medicinska kort vid denna tävling. ÖD meddelade att det är varje ryttares enskilda ansvar att visa sitt medicinska kort innan start. ÖD nämnde även att hen inte kan förväntas komma ihåg varje individs medicinska kort och dess innebörd.

Domaren var vid anmälarens ritt inte informerad om att ryttaren är pararyttare. Anmälaren beskriver att detta har skapat en känsla av utanförskap för hen som pararyttare med fysisk nedsättning och att hen känner sig diskriminerad.

Av utredningen i ärendet framgår sammanfattningsvis följande

Anmälaren har till stöd för sin talan uppgett i huvudsak följande
Anmälaren deltog i riksmästerskap i paradressyr hos Vara HK 28 september 2025 och red som enda pararyttare i Grand Prix-testet.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

Anmälaren har flera gånger per år tävlat i klubbens paradressyrtävlingar. Anmälaren har upplevt att ÖD vid aktuell tävling har känt till hens medicinska kort. Redan vid anmälan angav anmälaren att hen är pararyttare. Innan tävlingen pratade anmälaren med ÖD utifrån att hen är pararyttare. Anmälaren hävdar att det står i TR att medicinska kortet ska kunna uppvisas, vilket det kunde vid tävlingstillfället. Det framgår av domarens kommentarer att denne önskade att anmälaren skulle ändra tygellängd under pågående ritt och att domaren bedömde ryttaren jämfört med personer utan fysisk nedsättning. Då anmälaren har en handtagstygel är detta inte möjligt.

Anmälaren känner sig därför diskriminerad och anser att hen inte haft rätt förutsättningar att delta som ensam pararyttare, eftersom domaren inte tagit hänsyn till det medicinska kortet, eftersom domaren inte fått den relevanta informationen från överdomaren.

Den anmälda överdomaren har i huvudsak uppgivit följande
I uppdraget som överdomare ingår många åligganden enligt TR I moment 181. En viktig del är att ha ordning på framridningsbanan och övervaka hästvälfärden. Att begära in medicinska kort är inte en skyldighet för en överdomare. Det ansvaret ligger helt på varje enskild ryttare, alltså att visa upp sitt medicinska kort i sekretariatet innan start.

ÖD har uppgett att hen är på många uppdrag varje år, både som hoppdomare, överdomare i hoppning och dressyr samt är inverkansdomare. Hen kan inte ha kontroll på alla medicinska kort hen tar del av. ÖD har vidare förtydligat att hen är utbildad i diskrimineringsgrunderna och brinner för paraverksamhet. Hens högsta önskan är att alla ska känna sig välkomna och få ett bra bemötande i tillägg till både fysisk och kognitiv tillgänglighet.

Domaren har i huvudsak uppgivit följande
Hen har domarutbildning och har erfarenhet av att döma pararyttare och har genom åren fått tydliga instruktioner om att paraekipage inte ska dömas annorlunda än andra ekipage. Det är samarbetet mellan ryttare och häst som domaren ska bedöma, oavsett de hjälpmedel ryttaren behöver. Harmonin hos ekipaget, ryttarens ridskicklighet, noggrannheten i programmet är det viktigaste för domaren att bedöma.

Hen noterade att anmälaren hade handtagstygel. Anledningen till att anmälarens ritt inte belönades med högre domarpoäng berodde på att hästen reds med nosen för mycket bakom lodplanet under programmets skrittmoment. Bedömningen gjordes därför enligt regelverket och anmälaren har inte blivit särbehandlad på grund av sin funktionsnedsättning.

Vad DIN ska pröva
DIN har att pröva om anmälaren kan anses vara diskriminerad samt om någon funktionär, ansvarig domare eller arrangör agerat utanför reglerna i TR och RF:s stadgar.

Tillämpliga regler

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

TR I moment 111.9.6: ”Pararyttare (”Para”) Med parautövare menas ryttare som har nedsättning av fysisk eller intellektuell funktionsförmåga. Pararyttare ska ha giltigt medicinskt kort för att få starta på 2* tävling eller högre i dressyr eller sportkörning.”

TR II moment 210 5: ”Para” Pararyttare som är klassificerade har ett medicinskt kort som anger vilken grad ryttaren tillhör samt vilka hjälpmedel ryttaren får använda. De hjälpmedel som står angivna på det medicinska kortet får användas på alla paratävlingar och dressyrtävlingar. Ryttaren ska visa det medicinska kortet för sekretariatet och överdomaren som ska informera dömande domare om ryttarens hjälpmedel. För ryttare som inte är klassificerade och inte har ett medicinskt kort gäller, utöver detta reglemente, att endast hjälpmedel enligt lista ”Hjälpmedel godkända för alla Pararyttare” får användas.”

Klassificering enligt Svenska Ridsportförbundet hemsida ridsport.se:
https://ridsport.se/tavling/grenar/parasport/klassificering

”Det medicinska kortet gäller på alla körtävlingar och paradressyrtävlingar. Deltar du i en vanlig dressyrtävling gäller ditt medicinska kort även som dispens för de hjälpmedel som står på baksidan av kortet. Visa upp kortet i sekretariatet och för ansvariga domare innan du startar.”

DIN gör följande bedömning

Diskriminering
Enligt 14 kapitlet 2§ punkt 7 i RF:s stadgar kan bestraffning bland annat ådömas den som under eller i samband med tävling uppträtt förolämpande eller på annat sätt otillbörligt mot utövare. Diskriminerande beteenden måste anses innefatta en sådan kränkning som omfattas av denna bestämmelse.

Medicinska kort
Medicinska kort regleras i TR II moment 210.5 och anger vilken grad ryttaren tillhör samt vilka hjälpmedel ryttaren får använda. Medicinska kort har olika giltighet, tidsbegränsat eller tills vidare. Kortets innebörd kan förändras med tiden beroende på ryttarnens medicinska tillstånd, vilket innebär att varje medicinskt kort är individuellt och anpassat efter ryttarens behov.

För att en korrekt bedömning av tillåtna hjälpmedel och medvetenhet om fysisk och/eller intellektuell nedsättning ska kunna göras av ansvariga funktionärer, domare och överdomare på tävling ska, enligt TR II moment 210.5, ryttaren visa det medicinska kortet för sekretariatet och överdomaren. De ska informera dömande domare om ryttarens hjälpmedel.

Det finns dessutom ytterligare förtydliganden på SvRF:s hemsida. Där står det att ryttaren ska visa upp kortet i sekretariatet och för ansvariga domare innan hen startar.

I detta fall har anmälaren inte visat sitt medicinska kort, vare sig för sekretariatet eller för överdomaren innan start vid tävlingstillfället. Anmälaren hävdar att hen har visat en bild på sitt medicinska kort för överdomaren vid ett tidigare tävlingstillfälle i våras.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

Det medicinska kortet finns inte tillgängligt digitalt, och uppvisandet av det fysiska medicinska kortet är därför viktigt för att funtionärer ska kunna verifiera både tillåtna hjälpmedel och anpassa tävlingen efter de eventuella fysiska behov som varje enskild pararyttare har.

Motivering
DIN konstaterar att det tydligt står i TR II moment 210.5 att ryttaren ska visa det medicinska kortet för sekretariatet och överdomaren, vilka ska informera dömande domare om ryttarens hjälpmedel.

DIN anser att det inte kan förväntas – och är orimligt att kräva – att en överdomare som har många olika domaruppdrag ska komma ihåg ett visst medicinskt kort och dess innebörd utantill, särskilt om det enbart visats upp vid ett annat tävlingstillfälle flera månader tidigare. Det är dessutom inte rimligt att enbart meddela dispenser till en domare muntligen. Det är viktigt att även sekretariatet som är ansvariga för tävlingen, är väl informerat om varje ryttares individuella situation.

I detta fall har funktionärerna vid tävlingen försökt anpassa sig till anmälarens behov efter bästa förmåga, till exempel erbjudit framridning på separat bana. Även om inte domaren var informerad om att anmälaren är pararyttare har domaren noterat att anmälaren hade handtagstygel. Bedömingen var därför inte avhänging av funktionsnedsättningen. DIN bedömer därför att varken överdomaren eller någon annan funktionär har agerat i strid med något regelverk.

DIN understryker även att pararyttares rättigheter är viktiga och att diskriminering på grund av funktionsnedsättning inte får förekomma inom ramen för ridsporten.

DIN anser sammanfattningsvis inte att anmälaren har blivit diskriminerad. Anmälan ska därför lämnas utan bifall.

Överklagande
DIN:s beslut får senast 6 januari 2026 överklagas hos Riksidrottsnämnden (RIN).
E-postadress: riksidrottsforbundet@rf.se
Postadress: Riksidrottsförbundet, Idrottens Hus, Box 11016, 100 61 Stockholm.
Ange ärendets nummer som referens.
För att RIN ska pröva DIN:s beslut krävs prövningstillstånd enligt 6 kapitlet 3 § i RF:s stadgar.

Krister Malmsten
Ordförande

Anna Thorstenson
Referent